

צמ:

אלמנה ניזונת פרק אחד עשר כתובות

מסורת הש"ס

כ"ח ט. ע"י חוס' ודק
 1. וקדושין מכ: חמורה
 2. (כ) וקדושין מכ:
 3. (ג) חרומות פ"ד מ"ד
 4. וקדושין מה: כסירות מה:
 5. (ד) וקדושין מה:
 6. וסס. ויחמות מה: 5: וקדושין
 7. (ו) וז"ל אחר ד"ה
 8. ומהלך (ז) וז"ל ט.
 9. (ח) חרומות פ"ד מ"ג
 10. וז"ל (י) וז"ל
 11. להו.

מוסף רש"י

[illegible]

וספות רי"ד (המשך)

אלמנה יכרים לחזר
הם הואיל ושלל קר
תאנו) וגבי אלמנה דתנן
מרה שוה ק' בר' או
הה"ר בק' מברה קיים
תקבלה כתובתה ולא
י מרה בטל משום
דוקח לא בעי למיהדר ב'
כל היה רצי בעי דוקח
מיהדר ביה מצי להק
מיד שיטול מקח יש להק
בעיא להו שליח כמאן

ההקטנים בלע. היא קטנית בפרטות לפי חשבון פרטות בלע. הדמיון דווקא טפי לא מחזיק גביה דמסיים ואילן באתר הדמיון בלע: "כנא כנא בפרטות. אם אתה חפץ יותר שלח עוד וקח ואם ירש חלוק רע ממש קאמר שאינה שיה אלא שלח ודכוסה גבי

[illegible][illegible]

אִיבֵּי לִיֹּה לַמִּטְעִי וְאִתּוֹ וּמִאִי קִמִּיתִי רֹאִיִּי דְשִׁאֵי בִן יָן שְׁלֵחַ לִנְעַם
 ס' עֲלָמָם רַב חֲסֵדָא וְרַבָּה בַר רַב הוּאֹה יוֹדֵעִין כֵּן מַדְלָא פְּרִי לִיֹּה אֵלֶּה
 שְׁלֵחַ לִנְעַם הַבֵּית דְּמִדְפִּרְמִינּוּ לִי מִמַּחֲרָן מִשּׁוּם דְּהִשְׁבִּיתוּ לִיֹּה כְּשֵׁלִית
 חֲפֹסֵר הַלְּהוֹתָם כְּדַמּוּכָה מִתְּנִי' הַרְוֹלָא לִשְׁלֹחִי אֶל מִתְּנִי' מִמֶּנּוּ מ"ר.
 ה' וְעוֹד דְּהוּאֹה לִי וְיִמְרֹא אֶל תָּנָן הַרְוֹלָא וְפִרְקִי וּמִתְּנִי' דְּהוּאֹה
 ה' לִנְעַם הַבֵּית הֵלֵךְ כֹּל עֵיקָר שְׁאֵלְתָם שְׁאֵלְתוּ בַּחֲתֵלָה אֶע"א דְּטַעְמָה
 דְּלִי עֲשֵׂה אִו הוּבִיף עֲשֵׂה ב'ו' לֹא דִמִּי לְמוֹסֵם מִן הַיּוֹסֵם דְּלִמִּיר' ^ה
 ה' כֹּלֵךְ אֵלֶּה יְפוֹת דְּהִכָּא אִיבָא לְמִימַר לִיבִי אֲמַדְחִין כְּדַלְקָנָן אֲבָל
 יְעוֹר תְּרוּמָה עֵין יִפֵּה אֶחָד מִתְּרַבֵּישׁ לִי שְׁמִי אֲמִירִים מִשְׁלֵשִׁים
 גִּרְסִינָן עֵין וְזֹת תְּרוּמָה אֲשֶׁר תְּרִימוּ שְׁמִי אֲמִירִים מִתְּנִי' מִתְּנִי' ^ה
 שְׁלֵשִׁים וּבִשְׁעוֹרִים אֶחָד מִשְׁלֵשִׁים פִּירוּשׁ שְׁמִי אֲמִירִים הוּא חֲזִי אֶתֵּה
 גִּלְתָּה וְהִיטִי כְּתוּבִין אֶחָד מִשְׁעוֹרִים אֶחָד מִל' דְּבִי שְׁעוֹרִים
 מִתְּנִי' לִימַר וְכֹל תְּרוּמָתָם מִיֹּה כֹל תְּרוּמָתָם שׁוּמָה שְׁמוּאֵל אֲמַר
 אֵלֶּה וְהִי מִשְׁי תְּמוֹרִין הַכְּתוּב כְּתוּבִין מִשְׁעוֹרִין וְהִיטִי אֶחָד מִתְּרַבֵּישׁ
 מִתְּנִי' כ"ט שְׁאֵתָה אֲזוּרָה מִמִּקּוֹס אֲחֵר הִרִי הוּא כֹה מֵה זֶה אֶחָד
 מִיבִי שְׁמִי אֲמִירִים מִתְּנִי' פִּירוּשׁ קִרָא כְּפִשְׁטִיב ג"ש אֲמִירִים
 לִמֵּל דְּשְׁמוּאֵל הוּא גּוֹפִיָה דְּלִמִּיר חֲטָה אֲחֵת פְּטוּרָה אֵת הִכָּרִי מ"ר:
 רַבָּה

אמר לאחר שתמוצא את רב הונא לאחר דא אשניב מינא
הא לעיל לא חישיט בעיין אי חישיטן לאפשי דשטרי
היכי פשיט ליה רב הונא ורב חסדא ומפרש ר"ת דהאי קפידא
לאפשי שטרי דלעיל לאו משום וילת נכסין אלא משום שטערך

ולחור לכל שטר אחד חתימת עדים
קרינו והוא מירר בשכר חתמו
העדים על שני שטרות דליקה קפידא
לפשוט שטר אלא לפשוט ענין דין
שטרות לו להזקק היום ולמחר ללא
מנהס לדון ורבי מוקי על סוגיא
בשטר אחד דליקה קפידא דשטר אלא
קפידא דבעלי דין ובההיא אלא
לפונתא והכי פירושו אמר לאחד ולא
לשנים קפידא שלא ימנור לשנים ואפי'
לאחד אמר לאחד סתמא מלי
בשטרות מהו שימנור לשנים אפילו
בשטר אחד אבל לגביל מירר בשני
קפידא דמשמע פסיקא בלא שנים
אמרי סתמא מלי וכן בעל דמאי
לא נחול לא דליפשוט שטרי עולאי
תבזבז רב אלפס לא חישיטא נבדיא
וסוגין למעביר על דבריו היו וכן
תבזבז רבני חננאל ורב האי גאון כתב
בגפר המקח בשטר [שש] דמוסיק
על דבריו היו מלמלמין פשיטא אמר
לאחד קפידא סתמא מלי ואסיקא
לאחד ואפי' לשנים ואפי' למאה אלנה
להכחא כחא דאמר מוסק על דבריו
היו כי הוא פירש האי פשיטא על
דרך מאי היו עלה: **אמר** לו
אפי' דבעה ש"ה. פירוש הויל
סביבא לך דהיכא דלא פירש דבריו
היכלי דשמו על השלם ואפי' כרזאו
היכלי אמרם בעלי לאחד ואפי' למאה
הכי נמי לימא דלף בטעותו נחלזה
לגמא אמר דעמו וקאמר ליה עשה
מליה על קאמינא דטעותו ולא מסק
לעל דאמריה לטעיל עול: **הבי** נרד'
בבבא הספרים והא טר הוא דאמר
אין אונאה קרקעות. פי' רבי אפילו
יבני שליט דשעמין ליה בהמקל ויבני
קח. וסו' דלמרי נרדעי משמיה
נרדע נחמן ארץ חזקא לקרקעות אפי'
ובין במאחיס וסו'א מלאה ולא מאי
לממר לקוני שדרתקא ודל לעומתי
הוא כמו שליט של מזלן ומשני פי'
הוא הוה דעשה בעל הבית פי'
דההוא חשיבנא ליה כבעל הבית
דאפי' לזכסוף מיקנא ליה למזלן
מיהו מחלה כקנה לזוז עלמא קנה
ואינא וכן פי' חזקת חזקתו

שדרתך אצל שלום גמור שבתהם כתרם שלחות קנה ולא לנורן עמנו
הבית מדתן האומר לשלוחו אל יתרום דהם צעל הבית גמור הוא זה
מנורן דמי לשלום וי"ל דהכי קאמר רבו ומנא תימנא דשמינן כי י
אלאמנא סיקאן אדעתיכו שאני משום שלום הצעל הבית גמור זה א
לשמי הקוטרם קסה חדא שיהא מניה הכפדים והגרים ויהא אמר
וי"ל דק ט. ועוד במאי הוא טעו רב חסדא ורבה דלא מפלגי בין
שלום לא תמור אלא בשלום משום דלויא למימר לתקוי שדרתך: פ
באלו מציאות (ב"ד דק כב. וס) דלוי תרומתו תרומה אי לא אמר
והיה ורעה ויהי כמו טעות. בפרק ד' דמסכת תרומות (מ"ג) עמ
הבינויות מהמשים והרעה משום ומפיק שמעייבה בגמרא ביורושלמי
ההמים וששום האיהם מחומר השעורים יכול יתרום כחטים אחד
לחביב ג' מלון וששית האיהם מחומר יתרום אחד משום דכור שבו
לחביב ג' וששית שמעם שתי ששית לא אייה דהיינו סא קה מן השור
ששית על וששית ומנאל חורס אי מרצעים פי' שלם ששית דהיינו
בינויות מנין אמר רבי לוי כתיב וממחלית בני ישראל אחד אחו מן
מחמשים אף מה שחמחו ממקום אחר אחד מחמשים והרעה משום
משלשום וששיתם האיהם מחומר השעורים וכל הנין קראי אסמכתא

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות רי"ד

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones